

Dragă nașe și nășicule,

Mai întâi de toate, că și Costică al meu zicea, când i-am spus că vă scriu, doresc ca micili mele rândulețe să vă găsească în cele mai plăcute momente de sănătate și progres c-am auzit de afacerea care a făcut-o Nășicul cu lemnele și-a câștigat 400 000 de lei, – că și Costică al meu zicea, când a auzit, – „să dea Dumnezeu să câștige cât mai mulți, că nășicu e om galant și n-o să se ducă cu ei în mormânt să-i mănânce viermii numeralul“.

Așacă noi ne-am bucurat mult de acest fapt și-am vrut să vă scriu chiar dinainte, dar am neglijat cu vărsatul de pojar care l-a avut Aglăița noastră, finișoara Dv. că și ea zicea și se bucura, printre bube, când a auzit și mă-ntreba: – Nu e așa, mămico, c-o să-mi ia nășica materie de rochie când m-oi face bine? Și să-ți ia și dumatăle la fel, ca ea să fim amândouă frumoase și să ne ia taticu la cofetărie să mâncăm indiană și să nu-i fie rușine cu noi?“

Copil, ce să-i faci? Parcă mie de rochi îmi arde acum când chiria nu e plătită și-a zis Madam Dudulea, proprietăreasa la care ne-am mutat acuma, că nu vrea să știe și că ne evacuiază afară din casă, e-avem naș și nășică, bogați și fără copii și să ne dea ei dacă noi n-avem, că și Costică al meu zicea:

– Are dreptate, Madam Dudulea, ca analfabetă, că dacă n-a ști ea avem rude bogate s-ar exprima într-un mod mai filantrop și nu ne-ar da afară. Dar așa ce stricăm noi să le tragem ponoasele lor?